

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 11.

Ottende Session.

7de Møde.

[Loverdagen den 6te Decbr.

(Forts.)

Klimestad (fortsat): Nu vil jeg henstille til det ærede Thing, om det er muligt, at det kan være Tilfældet, og om ikke Bøgerne maae have deres Værdi, saa at de, der kjøbe dem, kunne vinde derved; thi hvem vilde ellers kjøbe dem? Sagen er vist den, at, dersom man folgte disse 30,000 Bind, saa vilde der nok være Noget, der vandt derved, men det vilde neppe være Universitetsbibliotheket, men Kjøberne. Dernæst gjorde den ærede Rigsdagsmand en Bemærkning, som i høieste Grad forbausede mig, nemlig, at der er en Mængde Bøger i Bibliotheket, som Ingen kjender eller veed hvad duer til; thi han, fra hvem den ærede Rigsdagsmand har sin Underretning om de 30,000 Bind, maa jo idetmindste vide hvad der duer, da han saa nøie veed, hvad der ikke duer. Men iøvrigt troer jeg, at der er Folk, der nok vide, hvad Bibliotheket indeholder; jeg har været der mange Gange, men aldrig sporet Mangel paa Kjendskab til hvad der er og ikke er.

Dernæst slog den ærede Rigsdagsmand Alt hvad der udgives til Bygninger i lærde Dies med sammen under Et og fremstillede det som en meget betydelig Sum, hvad det jo ogsaa er; men jeg vil dog henstille, om det ikke er en skræmmende Maade at tale paa; thi dersom de Formaal, hvortil disse Summer anvendes, ere nødvendige, da er jo Udgiften ikke for stor. Det maa jo altsaa være et Spørgsmaal, som maa komme frem paa sit Sted, om de ere nødvendige eller ikke,

og, dersom de ere nødvendige, maa man jo finde sig i at afholde Udgifterne derved; men Universitetsbibliotheket kommer derfor ikke til at koste mere. Den ærede Rigsdagsmand kom derpaa tilbage til Værdien af, hvad der findes i Universitetsbibliotheket, og meente vel ikke, at der endnu burde foregaae yderligere Salg end de af ham allerede antydede, men at der derimod var forskjellige Ting, som burde overføres til det kongelige Bibliothek. Ja, det er meget muligt, og, som den ærede Taler, der havde Ordet før mig, bemærkede, det er endog vist, at der i den Henseende kunde udrettes en heel Deel mere, end nu er Tilfældet. Jeg skal specielt tillade mig at henlede den høitagtede Kultusministers Opmærksomhed paa dette Punkt, thi der er vistnok af Mangel paa Samvirken Savn i flere Retninger tilstede ved de forskjellige Bibliotheker, — men om det er saa let gjort som sagt at bevirke en Forandring her i, er jo et andet Spørgsmaal. Man maatte da navnlig søge at vinde Plads for Bøgerne i Universitetsbibliotheket ved at sende en Deel til det kongelige Bibliothek, for saaledes at dele mellem dem; det er jo imidlertid Noget, som først maa nøie undersøges. Iøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at, naar man betragter Sagen saaledes, som om Universitetsbibliotheket udelukkende var for de Studerende, og det kongelige Bibliothek for Publikum, da er dette en Opfattelse, som Universitetsbibliotheket vistnok ikke vil vedkende sig, thi det har, saavidt jeg veed, altid været aabent for Enhver, enten han var Studerende eller ikke, og man har kunnet faae Bøger at laane derfra, enten man var akademisk Borger eller ikke; men i det, der efter den ærede Rigsdagsmands Formening skulde gaae over til det kgl. Bibliothek, og i det, der skulde forblive i Universitetets Biblio-